

Za japonskou zahradou nemusíte do Japonska. Přijďte na Vysočinu do městečka Sněžné

Naše krásná zahrada vám dnes představí zahradu v japonském stylu, kterou začal budovat před čtyřiceti lety nadšenec Pavel Šimon. Kuriozní je místo, kde tuto zahradu můžete navštívit. V téměř centrální Vysočině, v zimním běžkařském ráji, městečku Sněžné, kde byste jistě japonskou zahradu nehledali. A přesto... vstupte s námi.

Trávíte-li léto na Vysočině v okolí Žďárských vrchů určitě si zajedte do malého městečka Sněžné, které leží mezi Malínskou skálou, Čtyřmi palicemi a Drátenickou skálou. Městečko bylo prázdninovou destinací mnoha prvorepublikových celebrit. Do tehdy vyhlášeného hotelu Záložna majitele Rýdla každoročně na dovolenou přijížděl např. Oldřich Nový, František Hrubín, Ladislav Pešek, František Halas, herec Petr Štěpánek, Jiří Trnka a mnoho dalších umělců. Sněžné a okolí je i dnes hojně navštěvované turisty - v zimě na běžky, v létě na kola nebo výlety. Kdo rád šplhá po skalách jistě tento kraj dobře zná a Japonská kamenná zahrada je po dlouhá léta již součástí místních turistických tras.

Svojí zahradou nás provedl Pavel Šimon. Vyprávění začal historií, která se možná zdá pro lidský život dlouhá, pro stromy a zahradu však zdaleka ne.

Jak vás napadlo založit zahradu v japonském stylu, a ještě k tomu na Vysočině, kde v zimě bývají velké závěje sněhu?

Začal jsem před čtyřiceti roky, když jsem se vrátil z vojny domů na Vysočinu do Sněžného. Vedle této „veledůležitě“ služby jsem často četl. Dostal jsem se k literatuře o východní kultuře, ve které byly úryvky o zahradách a bonsajích. Tím u mě začalo být "zaseto". Po návratu do civilu a civilizace jsem začal pracovat jako učitel a vedle sportování a trénování mládeže jsem si začal léčit nervy bonsajistikou. Budování Japonské kamenné zahrady bylo jasným vyústěním mé záliby. Postupně tato činnost narůstala až do dnešní podoby. Suchá a vodní

Když se rozhlédneme kolem, to musela být doslova dřina. Tolik přírodního kamene přivést a usadit jistě nebyla maličkost

To máte pravdu. Při rozloze zahrady čítající 5067 m² to opravdu dřina byla. Na zahradu jsme navozili 262 nákladů kamení a hlíny. Nejtěžší kameny mají hmotnost 8-10 tun, takže nebylo v lidských silách takové kolosy zvládnout bez techniky. Mnohokrát byl proto v akci jeřáb, který kameny nejen přemísťoval, ale hlavně usazoval.

To jste musel zvládnout mnoho překážek, než jste zahradu takto založil

Jistě, když budete něco tak velkého, překážky zdoláváte každým dnem. Paradoxně největší překážkou byla moje, dnes již devadesátiletá, maminka (smích). Jako správná hospodyně chtěla na zahradě dál pěstovat brambory, kedlubny, zelí a ostatní zeleninu. Dalo mi docela dost práce, abych ji přesvědčil, že zelenina zakoupená

v marketu bude větší, než se nám podaří na Vysočině vypěstovat. Dnes je však naši největší pomocnicí a je její součástí. Je houževnatá žena vyrostlá na drsné Vysočině a dodnes jezdí na kole a zvládá s přehledem práci kolem zahrady.

Ale, kde jste v té době bral inspiraci vždyť založit japonskou zahradu není tak jednoduché? Kde berete rostlinný materiál, kterého je jistě velká potřeba.

Já tak nějak přirozeně беру inspiraci z přírody, jezdili jsme po Evropě. V Německu, Nizozemí nebo ve Švýcarsku možnost nabrat inspirace je stále dost. Nicméně jsme si naplánovali cestu i do Japonska. Těsně před naší cestou přišel covid a zatím zbyl z japonské cesty jen ten plán. Ale myšlenky navštívit Japonsko jsme se rozhodně nevzdali.

Když se dívám na rozlohu zahrady je tady spousta rostlinného bonsajového materiálu, kde jej sháníte?

Rostliny získávám různě. Zpočátku jsem chodil kopat do přírody např. Jamadori-stromy. Tam ale byla vysoká úmrtnost, což mi vadilo. Nyní venkovní bonsaje množím většinou z roubovanců. Nakupuji v různých zahradních centrech i od soukromníků. Bytové bonsaje získávám spoluprací s firmou, která je vozí z Japonska a Koreje. Ty však nesmí pomrznout a na zimu je přenášíme do tepla.

Máte bonsaje spočítané? Kolik jich máte?

Jistě mám (úsměv). Stálá výstava neprodejných rostlin čítá na sto kusů. Prodejní část je kolem tří stovek. Před dvěma lety jsme založili zásobní záhony. Pěstujeme si rostliny do „zásoby“ pro případ, že by některá v zahradě uhynula. Můžeme ji po zapěstování v bonsaj nahradit.

Jak se daří venkovním bonsajím na Vysočině?

Možná se budete divit, ale dobře. V zimě máme ve Sněžném často sníh, který je přikryje, a je hlavně zdrojem vody. Když je sněhu málo, musíme je zakopat do země i s miskou, aby lépe zimu přečkaly. Jinak úhyn také patří k životu, to je prostě příroda.

Které rostliny máte na své zahradě nejraději, kterých si nejvíce ceníte?

Jsem patriot a mám rád vrby hlavatice, každý je určitě zná z pohádkových obrázků Josefa Lady. Ty totiž nikde jinde, než ve střední Evropě nerostou. Nejvíc však u nás v Česku. Obohacujeme těmito vrbami celosvětovou bonsajiku. Je to taková naše pomyslná „značka“. Podobně to mají i jiné země např. Španělé mají olivy.

Kdo vám pomáhá zahradu udržovat?

Péče o zahradu je především moje starost a zároveň i radost. Jak jsem se již zmínil, pomocnicí je i moje devadesátiletá maminka, což je obdivuhodné. Moje manželka se dokonce začala věnovat keramice, abychom měli zásobu bonsajových misek a nádob. Vášeň pro výrobu keramiky již máme oba a na zahradě některé výtvořky také uvidíte nebo si je můžete u nás pořídit. Manželka si k zahradě zařídila malý ateliér, kde pořádá pro děti a ostatní zájemce kurzy keramiky. Já pak rád přidám přednášku

o bonsajích a japonských zahradách, to nás naplňuje a baví. Navíc se nám v minulém roce narodily vnučky a už se těšíme, že je budeme učit pěstovat bonsaje (smích).

Jak se k vám dostanou návštěvníci a jaká je otevírací doba?

To je prosté: městečko Sněžné na Vysočině č.p. 130 a otevřeno máme denně od devíti do tmy. Kdykoliv k nám přijedete (kromě zimy) zahrada má svůj půvab a je se na co koukat. Zahrada je založená v duchu šintoismu s originálním vstupem a několika branami např. Torii, Samurajská brána nebo Pokory. Přijďte se podívat, rádi vás přivítáme.